

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ПРОЩАВАШ ЛИ РЕВНИВИТЕ МЕЧТИ...

Превод от руски: Стоян Бакърджиев, —

chitanka.info

ПРОЩАВАШ ЛИ РЕВНИВИТЕ МЕЧТИ... [0]

*Прощаваш ли ревнивите мечти
и любовта, и бурното вълнение?
Знам, вярна си; защо тогава ти
тревожиш моето възображение?
Когато сред поклонници блестиш,
защо желаеш, уж със вид небрежен,
с надежди празни да ги утетиш,
и с чуден поглед, ту унил, ту нежен?
С помътен ум стоя пред тебе ням,
ти знаеш моята любов нещастна,
ала не виждаш как в тълпата страстна,
чужд на беседи, мълчалив и сам,
се губя в скръб и самота дълбока,
а ти страниш... Приятелко жестока!
Ако си тръгна, не изпитваш страх,
не ме следиш с молба и с трепет плах.
А щом девойка някаква красива
в двусмислен разговор ми прави знак,
ти си спокойна, твоят укор благ,
неизразяващ обич, ме убива.
Щом моят стар съперник приближи
и мене покрай двама ни, кажи,
защо те поздравява тъй лукаво?
Какво е той за теб? С какво пък право
бледнее и ревнува, и слухти?
Привечер, в нескромен час, самичка,*

*без майка, полугола, по привичка
защо си длъжна да го срещаш ти?
Все пак ме любиш... Насаме със мене
си тъй гальовна! Жадните уста —
тъй пламенни! А думите в нощта
с такава искреност са напоени!
Тревогата ми — смешна ти е тя.
Все пак ме любиш, аз го проумявам.
Любима, тия мъки ми спести!
Не знаеш колко си ми скъпа ти,
не знаеш само как се изтезвавам...*

[0] Напечатано в „Полярная звезда“, 1824 г., написано на 11 ноември 1823 г. Стихотворението е адресирано към Амалия Ризнич (1803–1825), италианка, съпруга на триестки търговец, пристигнал през пролетта на 1823 г. в Одеса. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.